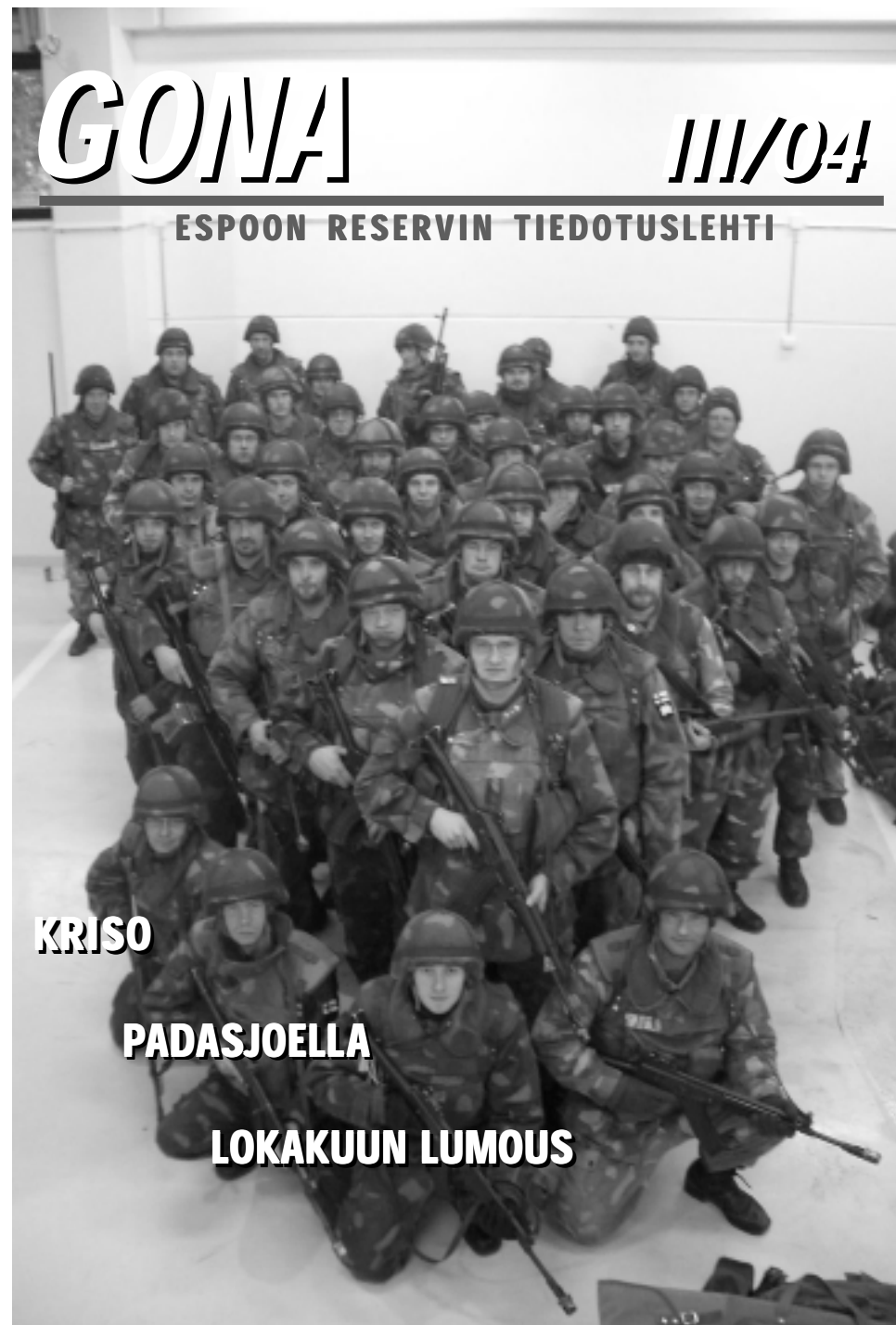

WWW.TARU.PP.FI

PALAUTUSOSOITE:
Tapiolan
Reserviupseerit
Valkjärventie 1
02130 ESPOO

osoitetarra

KRISO

PADASJOELLA

LOKAKUUN LUMOUS

Tapiolan
Reserviupseerit ry

Espoon
Reserviläiset ry

Espoo-Kauniaisten
Paikallisosasto

Espoon
Maanpuolustusnaiset ry

GONA - aina johdossa

KOMENTOTOIMITTAJA ja VALISTUSUPSEERI

Arto Pulkki

ESIKUNTA

Ville Maijanen, Heikki Valkonen,
Perttu Salonen, Erkki Stenman,
Kimmo Karinen, Maria Fonsell

OSOITE

GONA

c/o Tapiolan Reserviupseerit ry
Valkjärventie 1, 02130 Espoo
S-posti: toimisto@taru.pp.fi

PAINOS

4500 kpl, Artprint Oy Kokkola

MEDIAKORTTI

[http://www.taru.pp.fi/gona/GONA-
mediakortti.pdf](http://www.taru.pp.fi/gona/GONA-mediakortti.pdf)

KANSI

Espoo Lokakuun Lumouksessa

SISÄLTÖ III/04

Huomionosoitukset	3
Kerhopalstat	4-8
VaPePa	9-11
HeSIE	12-15
Toimintakalenteri	16-17
Padasjoki	18-21
Kriso	22-24
Lokakuun Lumous	26-29
Valistusta	30-31

Kuvat: Team Kaseva, Janne
Rissanen, Marko Puumalainen,
Hannu Koponen, Arto Pulkki ja
Heikki Valkonen

Esikäsky

Tämän lehden viimeiset palstat on taitettu itsenäisyyspäivän aamun koittaessa ja painokoneiden käynnistyessä iso osa lehden kaaderikunnasta on jo poistunut Tuisku-04 sotaharjoitukseen Niinisaloon. Gonassahan ei ole toimitusta ja toimittajia sanojen perinteisessä merkityksessä, vaan siinä vapaata järjestötoimintaa harjoittavat isänmaalliset miehet ja naiset pyrkivät välittämään tietoa Espoon aktiivisten maanpuolustajien menneestä ja tulevasta toiminnasta. Välillä otetaan ehkä rajustikin kantaa eikä paljon kuvia kumarrella, mutta sehän ei ole pelkästään tämän tyyppisten lehtien oikeus, vaan jopa velvollisuus.

Tässä Gonassa järjestöjen ja paikallisosaston jo järjestettyä toimintaa edustavat Salosen Petun ja Rissanen Jannen artikkelit Lokakuun Lumous-harjoituksesta ja Padasjoen kesäpäivistä. Tulevaa toimintaa linjataan taas toimijoiden omilla palstoilla ja aivan erityisesti reservissä olevien upseerien osalta HeSIE:n alueupseerin, 6.12 majuriksi ylennetyn Anssi Yrjölän kirjoituksessa. Kaikkia reservin johtajia kiinnostanee myös Marko Puumalaisen artikkeli Kriso-kurseista.

Epäilemättä lehden tekovaiheessa on jälleen kerran onnistuttu hävittämään ryhmän verran toimitukseen lähetettyjä juttuja ja kuvia, sotkemaan puolijoukkueen verran yhteystietoja ja aikatauluja sekä lisäämään kirjoituksiin vähintään taisteluosaston verran kirjoitusvirheitä. Toteankin siis jo etukäteen, että ensin kyllä luulimme, sitten ajattelimme ja oli siellä toimitilalla kyllä muitakin.

ylil Arto Pulkki
valistusupseeri

KAIKKI ISÄNMAAN PUOLESTA!

KANSALAIKUNNOSTA JA MAANPUOLUSTUSANSIOISTA ITSENÄISYSPÄIVÄNÄ 6.12.2004 YLENNETTYJÄ YHDISTYSTEMME SEKÄ PAIKALLISOSASTON JÄSENIÄ

TASAVALLAN PRESIDENTTI ON YLENTÄNYT:

Rauno Hammarberg	kapteeniksi
Kimmo Oila	kapteeniksi
Eero Vikkula	kapteeniksi
Jaakko Harlas	luutnantiksi
Rene Isomäki	luutnantiksi
Jyri Lehtimäki	luutnantiksi
Ville Makkonen	luutnantiksi
Mikko Pasanen	luutnantiksi
Teemu Vesala	luutnantiksi

SOTILASLÄÄNIN KOMENTAJA ON YLENTÄNYT:

Sergei Mikluha	sotilasmestariksi
Arto Koukkari	ylikersantiksi
Satu Kuisma	ylikersantiksi (4.6)
Timo Leinonen	kersantiksi
Michael Vanamo	kersantiksi
Juha Matikainen	alikersantiksi (4.6)
Kurt Ekman	ylimatruusiksi (4.6)

Jos et tiedä mitä tehdä - hyökkää. Jos et tiedä miten hyökätä - koukkaa. Jos et tiedä mistä koukata - koukkaa vasemmalta. Tässäkö tiivistyy koko sotilasjohtamisen yhdiin?

Sotajoukossa kenenkään tehtävää ei ole syytä aliarvioida, sillä yksittäisen rivimiehen toiminta tai toimimattomuus on ratkaissut isojenkin taistelujen lopputuloksia. Ehkä meidän resevissä olevien upseerien tehtävä on kuitenkin yksittäisenä "henkilöstöryhmänä" se kaikkein hankalin. Meidän kun pitäisi hallita sodan aikana sellaisia tehtäviä, joihin on kautta aikojen kuviteltu tarvittavan vuosien koulutus ja tämän jälkeen vielä pitkä työssä oppimisen jakso.

Onneksi suomalaisten hyvä peruskoulutus ja päällystön vuoden varusmiespalvelu takaavat sen, että nuorten joukkueenjohtajien kohdalla Suomen armeijalla ei liene juurikaan hävettävää verrattuna moneen muuhun armeijaan. Mutta näiden opittujen taitojen ylläpitämisessä ja varsinkin niiden jalostamisessa hieman vaativampiin tehtäviin on meillä reserviläisillä itsellämme suuri vastuu. Onneksi työelämä koului monia meistä siviilielämän johtajiksi ja päälliköiksi ja antaa siten meille jatkuvan mahdollisuuden kehittyä ihmisten johtajina. Mutta on silkkaa itsepetosta uskotella, että ihmisten johtamisella taistelussa ja työelämässä olisi kovin paljon yhteistä. Onneksi varsinaisesta sodastakin itse taistelua on vain pieni osa

ajasta, joten tiettyjä yhtymäkohtia yritysmaailman (kriisi) johtamisen ja sotilasjohtamisen väliltä toki löytyy. Näitä voi löytää ja opiskella RUL:n loistavilla Krisokursseilla, joiden kehittäjinä, ylläpitäjinä ja toimeenpanevinä voimina ovat toimineet ja yhä edelleen toimivat monet Tarun jäsenet.

Joukkueen ja komppanian taistelun johtaminen on taas puhdasta sotilasammattitaitoa siinä missä rynnäkkökiväärillä ampuminenkin. Varsinaisia kertausharjoituksia on aivan liian vähän, mutta onneksi näitä taitoja voi itse kukin meistä ylläpitää ja kehittää vapaaehtoisesti - vaikka käymällä MPK ry:n kursseja ja osallistumalla Espoon-Kauniaisten paikallisosaston toimintaan. Sotilaan perustaitoihin kuuluvaa aseenkäsittelyä ja ampumataitoa voi taas ylläpitää vaivattomasti osallistumalla esimerkiksi kerhomme Padasjoen ampumaleireille. Tutustumalla kerhomme muihin aktiiveihin voi myös aueta paikka erilaisille MPK ry:n ei-avoimille lisä- ja täydennyskursseille ja siten myös tie uuteen sijoitukseen.

Kanna vastuusi ja tule mukaan toimintaan,

ylil Ville Maijanen

Hyvät reserviläiset,

Kansalaisten halukkuus vapaaehtoistoimintaan on voimavara, joka edistää kansalaisten arjen turvallisuutta, varautumista uusiin uhkiiin ja sotilaallista puolustusvalmiutta. Toiminnan lähtökohtina tulee olla yhteiskunnan, puolustusvoimien sekä vapaaehtoisen järjestökentän tarpeet. Sotilaallista maanpuolustusta tukeva vapaaehtoinen maanpuolustus organisoidaan uudelleen siten, että se voi tukea viranomaisten toimintaa kaikilla tasoilla. Tässä tarkoituksessa muodostetaan maakuntajoukkoja, jotka kuuluvat puolustusvoimien sodan ajan joukkoihin.

Näin alkaa Valtioneuvoston turvallisuus- ja puolustuspoliittinen selonteko 2004:n kohta 5.2.8 'Vapaaehtoisen maanpuolustuksen kehittäminen'. Luvussa luodaan pohja mm. maakuntajoukkojen ja koulutuskeskusten perustamiselle. Selonteko on vielä eduskunnan käsittelyssä, mutta se hyväksytään jossain muodossa vielä tämän vuoden aikana.

Selonteossa luodaan suunta Suomen puolustukselle aina 2010-luvulle astia. Ja siihen on myös otettu mukaan vapaaehtoinen maanpuolustustyö. Nyt ollaan ensimmäistä kertaa saamassa valtion viralliselta ja ylimmältä taholta tunnustus siitä, että vapaaehtoiset maanpuolustajat ovat voimavara ja hyödynnettävissä ole resurssi. Aika näyttää, että millä tasolla me reserviläiset pääsemme toimintaan mukaan ja otetaanko reserviläisyhdistyksiä edelleen mitenkään huomioon järjestettäessä uutta vapaaehtoisrintamaa. Se on selvää että Me olemme aktiivisesti kehittämässä tulevaa yhteistyössä muiden yhdistysten ja puolustusvoimien kanssa. Toivonkin näkeväni monia jäseniämme uusissa organisaatioissa.

Johtokunnassa vaihtuvuutta

Syyskokouksessa 7.10. tehtiin mm. valintoja yhdistyksemme ensi vuoden hallintoon. Samalla linjattiin tulevaa hyväksymällä vuoden 2005 toimintasuunnitelma ja talousarvio. Uutena henkilönä johtokuntaan nousee Michael Liuksialan paikalle Laila Ylikahri. Hän on toiminut aktiivisesti mm. Teekkarireserviläisissä.

Reserviläisliitto 50-vuotta

Vuonna 2005 Reserviläisliitto juhlii 50-vuotistaivaltaan ja juhlavuoteen liittyen myös pääkaupunkiseudulla järjestetään erilaisia tapahtumia. Tässä mainittakoon mm. pääjuhla, joka on 17.4. klo 13 alkaen Helsingin yliopiston juhlasalissa. Samana viikonloppuna julkaistaan myös perinnekeruuteos reservin aliupseereista. Kirja tulee myyntiin kirjakauppoihin kevään aikana.

Toivotan jäsenillemme oikein hyvää joulun aikaa ja tulevaa vuotta! Ja kiitoksia tästä vuodesta.

vääp Kimmo Karinen

Espoon Maanpuolustusnaiset ry:n tavoitteena on lisätä turvallisuuspoliittista tietoutta ja valmiutta naisten keskuudessa ja näin tukea maamme turvallisuutta edistävää toimintaa. Yhdistys toimii jäsentensä maanpuolustusaatteellisena ja toiminnallisena yhdyssiteenä. Espoon Maanpuolustusnaiset ry kuuluu Maanpuolustusnaisten Liitto ry:een, joka on itsenäinen, puolueisiin sitoutumaton vapaaehtoinen maanpuolustusjärjestö.

Espoon Maanpuolustusnaiset ry:n toiminnan perustilaisuus on Tapiolan Palvelukeskuksessa (Itätuulenkujat 4) joka kuukauden toinen keskiviikko klo 18 alkaen pidettävä kuukausikokous. Näihin kokouksiin järjestään luennoitsijoita tai teemaan sopivaa muuta ohjelmaa. Kuukausikokous pidetään usein tutustumiskäyntinä oppilaitoksiin, näyttelyihin, museoihin tai muihin yhdistyksen toimintaan liittyviin instansseihin.

Espoon Maanpuolustusnaiset ry tiedottaa jäsenilleen maanpuolustusaiheisista kursseista ja harjoituksista. Yhdistys kannustaa jäseniään osallistumaan mm. Maanpuolustuskoulutus ry:n, Naisten Valmiusliitto ry:n, Vapaaehtoisen Pelastuspalvelun ja Espoon-Kauniaisten Paikallisosaston kursseille.

Espoon Maanpuolustusnaiset ry osallistuu ja järjestää isänmaallisia tilaisuuksia, mm. kansallisen veteraanipäivän, kaatuneiden muistopäivän ja itsenäisyyspäivän tilaisuuksia. Yhdistys tukee vuosittain

Espoon Kuusikodin sotaveteraanien virkistystoimintaa. Espoon Sotaveteraanit ry:n ja Espoon Rintamanaiset ry:n avustaminen kuuluu myös yhdistyksen toimintaan.

Yhdistyksen jäseneksi voi päästä vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta kiinnostunut yli 15-vuotias henkilö. Yhdistyksessämme on tällä hetkellä lähes 70 naista jäsenenä.

Lähetämme tammikuun loppupuolella alkuvuoden 2005 toiminnasta kertovan jäsentiedotteen, mutta sitä ennen tutustumme kansakuntamme suurmiehen, marsalkka Mannerheimin kotimuseoon Kaivopuistossa tiistaina 11.1.2004 klo 18 alkaen. Ilmoittaudu Elsi Tuomiselle ja tule mukaan!

elsi.tuominen@iki.fi
puh 040 718 5907
Latvatie 2 F
02710 Espoo

Maanpuolustuskoulutus ry:n tunnuslause on Lisää turvallisuutta ja Naisten Valmiusliitto ry:n tunnuslause on Kaiken varalta...

Huoli arjen turvallisuudesta ei ole aiheeton eikä maanpuolustus ole yksinomaan sotilaallista maanpuolustusta, vaan puhumme myös ns. kokonaismaanpuolustuksesta, joka käsittää todella monia elämän taitoja ja aloja sotilaallisen maanpuolustuksen lisäksi. Olen koonnut Maanpuolustuskoulutus ry:n verkkosivuilta

esimerkkejä koulutustarjonnasta, joka on tarkoitettu myös ei-sotilaskoulutuksen saaneille pääkaupunkiseudun asukkaille vuonna 2005. Tekemistä riittää, joten valitse itsellesi sopiva ja mieluisa kehitysmiskohde ja ilmoittaudu kursseille! Voit ilmoittautua joko internetin avulla (www.mpkry.fi) tai sähköpostitse (helsinki@mpkry.fi) tai puhelimitse 09-18124602.

Elsi Tuominen, pj
Espoon Maanpuolustusnaiset ry

Kansalaisen turvakurssi (maanpuolustuksen peruskurssi) 15.9.-10.11.2005, noin 40 tuntia, kaikille

Valmiuskurssi (maanpuolustuksen jatkokurssi) 10.3.-12.5.2005, noin 50 tuntia, kaikille

Kenttämuonituskurssi 22.4.-24.4.2005, 2 vrk

Köysilaskeutuminen ?5.2005, 1 vrk

Erätaidot 1-31.3.2005, 2 vrk

Kenttälääkintä I 1.2.-28.2.2005, 2 vrk, kaikille

Kenttälääkintä II 15.4.-24.4.2005, 3 vrk, alan ammattilaisille tai opiskelijoille

Kenttälääkintä III 1.10.-30.11.2005, 3 vrk, edellisen jatkokurssi

Evakko 2005, 1.9.-31.10.2005, 1 vrk, kaikille

Ilmapuolustuksen perusteet -kurssi Hyrylässä lauantaina 5.2.2005 kaikille. Ilmoittautumiset 28.1.2005 mennessä www.mpkry.fi/ilmapuolustuspiiri. Lisätietoja: Jarkko Metsänvirta 040-7079949 tai jarkko.metsanvirta@luukku.com

Lokki 2005 naisten toimialaharjoitus Mikkeliissä 13 - 15.5.2005

Sahara 2005 naisten toimialaharjoitus Helsingissä 16. -18.9.2005

Espoon-Kauniaisten Paikallisosastolla on jo yli kymmenen vuotta perinteitä maanpuolustuskoulutuksen alueella. Ensimmäiset kuusi vuotta olivat jatkuvan muutoksen ja uuden luomisen aikaa koko vapaaehtoisen maanpuolustusharrastuksen hakiessa toimintalinjoja vuoroin myötätulessa, vuoroin ankarassa poliittisessa vastustuksessa. Työnjako Maanpuolustuskoulutus ry:n, paikallisosastojen ja puolustusvoimien välillä löysi yhteiset sävelet ja pohjan uudelle juuri alkavalle vapaaehtoiselle maanpuolustukselle. Nyt on alkamassa uusi kausi, jota voi luonnehtia eversti Pertti Suomisen (Reserviläinen-lehti; 7/2004, s.3) sanoin:

"Sotilaallista maanpuolustusta tukeva vapaaehtoinen maanpuolustus organisoidaan siten, että se voi tukea viranomaisten toimintaa kaikilla tasoilla. Tässä tarkoituksessa muodostetaan maakuntajoukkoja, jotka kuuluvat puolustusvoimien sodanajan joukkoihin."

Paikallisosaston ensimmäisen päällikön majuri Seppo Sonkerin ja toisen päällikön kapteeni

Espoon-Kauniaisten paikallisosasto

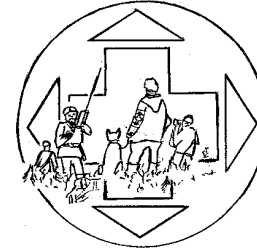
Päällikkö	Kapt Kai Haatainen	040-748 7099
Varapäällikkö	Ylil Arto Pulkki	040-5121215
Koulutuspäällikkö	Ylil Tomi Alajoki	050-5682504
Yhteyshenkilö	Maj Heikki Simola	050-5495277
Koulutusupseeri	Ltn Laura Tiilikainen	040-563 3169
Ampumapupseeri	Ylikers Veijo Rautio	040-5558165
Tiedotusvastaava	Hannu Koponen	040-745 2326
TstoR:n johtaja	Alik Juha Matikainen	050-59 77139
Naisten yht.hlö	Elsi Tuominen	040-7185907

Jyri Favorinin aikana koottiin nopeasti suuri määrä aktiivisia toimijoita ja luotiin koulutustoiminnan periaatteet sekä perusta yhteistyölle puolustusvoimien ja paikallisosaston välillä. Viimeisten kolmen vuoden aikana, majuri Heikki Simolan kaudella, paikallisosaston tuottamia MPK ry:n kursseja ja koulutusta on kehitetty kansalaisen arjensuojan lisäksi vastaamaan entistä tarkemmin puolustusvoimien ja eri viranomaisten tarpeita ja toivomuksia.

Ottaessani 6.12.2004 paikallisosastomme päällikkyyden, pääsen jatkamaan siitä, mihin kaikkien tukijoukoissa olevien päälliköiden ja aktiivisten toimijoiden avulla on päästy. Espoon-Kauniaisten Paikallisosasto jatkaa entistä määrätietoisemmin luotujen perinteiden mukaan työtä vapaaehtoisen maanpuolustuksen kehittämisessä yhteistyössä MPK ry:n, puolustusvoimien, eri viranomaisen, muiden paikallisosastojen ja reserviläisjärjestöjen kanssa. Kursseilla ja harjoituksissa tavataan.

kapt Kai Haatainen
EsKaPaikOs päällikkö

kai.haatainen@luukku.com
arto.pulkki@upknowledge.com
talajok2@welho.com
h.simola@luukku.com
laura.tiilikainen@iki.fi
veijo.rautio@helsinki.fi
hannu.koponen@icenet.fi
juha_matikainen@suomi24.fi
elsi.tuominen@iki.fi

Vuonna 1963 tapahtuneen pienen tytön katoamisen Muoniassa katsotaan antaneen alkusysäyksen Vapaaehtoisen pelastuspalvelun perustamiselle.

Silloin myönnettiin jälleen kerran etteivät viranomaisten voimavarat kerta kaikkiaan riitä pelastustehtäviin, jotka heille Suomen lain mukaan kuuluvat. Vapepa perustettiin seuraavana vuonna ja tämän toiminnan ohjailu uskottiin Suomen Punaiselle Ristin harteille. Vapaaehtoinen pelastuspalvelu virallistettiin Sisäministeriön ohjeistuksella vuonna 1973. Nykyään tämä toiminta on liitettyä virallisesti kuntien pelastustoimeen.

Helmikuun alussa 1965 kutsui Espoon poliisi alueellaan toimivia aktiivisia järjestöjä kokoukseen keskustelemaan pelastuspalvelutilanteesta Espoossa. Samalla oli tarkoitus perustaa Espoo-Kauniainen yhteistoiminta-alueelle vapaaehtoinen pelastuspalvelutoimikunta. Varsinaista toimikuntaa ei Espooseen tällöin vielä kuitenkaan saatu syntymään. Sitä saatiin odottaa vielä neljännes vuosisataa.

Toiminta lähti aika hiljalleen ja takerrellen käyntiin. Silloin oli eri järjestöillä muuta ja tärkeämpää tekemistä. Varsinaisia pelastuspalveluryhmiä en tiedä olleen kuin yhdellä espoolaisella yhdistyksellä, Tapiolan Reserviupseereilla. Heillä oli toiminnassa kolme erillistä hälytysryhmää. Nämä pääsivätkin harjoitusten vastapainoksi joskus tositoimiinkin kun Espoon poliisi hälytti vapaaehtoiset etsintään esimerkiksi 16. syyskuuta 1967. "Kadonnut löytyi yhdennellätoista hetkellä rantakaislikosta." kirjoitettiin silloisessa piirin vuosiraportissa. SPR:lläkin on omat hälytysryhmänsä, mutta en tiedä niiden toiminnasta kuusikymmenluvun puolella välissä.

Alkuinnostuksen jälkeen toiminta kuitenkin vähitellen vuosien kuluessa hiipui, kun viranomaiset eivät tuntuneet vapaaehtoisia mihinkään tarvitsevan.

80-luvun alkupuolella Reserviupseeri Liitto sai rakennettua valmiiksi ja käynnistettyä maastokurssinsa. Tämän laajan kurssijärjestelmän kaikki joukkojen maastojohtamiseen liittyvät koulutustapahtumat perustuivat pelkästään pelastuspalvelutilanteisiin. Näin muutaman vuoden aikana saatiin koulutettua suuri määrä pelastuspalveluun koulutettuja johtajia.

Nyt oli saatu vahvistettua ja laajennettua hyvää pohjaa Vapepalle. Seuraavien vuosien aikana jotos-kerhoina Helsingin seudulla tunnustusta saaneet Stadin Sissit ja Tapiolan Reserviupseerit ottivat pelastuspalvelun vakavasti harjoitusohjelmiinsa.

Seuraava suurempi Vapepan pelastustoimi alkoi helmikuussa 1987. Silloin öljytankkeri Antonia Gramsci ajoi karille Suomenlahdella ja 700 tonnin raakaöljylasti valui mereen. Vapepalla oli muodostettuna öljyntorjuntakomppaniat ja -joukkueet.

Näiden johto oli lähes yksinomaan Stadin Sissien käsissä. Vapepalla oli hälytysvalmius viikonloppuisin pitkälle alkukesään asti. Suoritimme öljytuhojen kartoitusta ja maastotiedusteluja Porkkalan niemen ja itäisen Helsingin alueiden välillä.

Espoon paikallistoimikunta

Vapepan Uudenmaan läänintoimikunnassa otettiin 1980-luvun puolenvälin jälkeen useastikin eri yhteyksissä puheeksi että Espooseen pitäisi saada perustetuksi oma paikallistoimikunta. Mitään vain ei tuntunut tapahtuvan. Silloin pari espoolaista, SPR:n Tapiolan osaston Uolevi Sandroos ja Tapiolan Reserviupseereiden Erkki Stenman ottivat asian omakseen.

Toimikunnan perustava kokous pidettiin Espoon Paloasemalla 15.3.1990. Tässä

kokouksessa puheenjohtajaksi ja toiminnan käynnistäjäksi valittiin Tapiolan Reserviupseereiden Pentti Knuutinen, joka toimi myös tämän perustamiskokouksen puheenjohtajana. Tämän *"toimikunnan työn tarkoitus on yhteensovittaa kuntatasolla toimivien järjestöjen ja viranomaisten työtä niin, että vapaaehtoisten valmius toimia viranomaisten apuna olisi mahdollisimman hyvä"*.

Alkuvaiheessa paikallistoimikunnassa oli mukana, kuka suuremmalla tai vaatimattomalla panoksella kymmenen vapaaehtoisjärjestöä ja kolme Espoon virkamiestahoa, nimittäin palo- ja pelastuslaitos, terveys- ja sosiaalivirasto sekä hyvin aktiivisena vapaaehtoisten kanssa toimiva nimismiespiiri.

ltn Erkki Stenman

vuotias diabetesta sairastava mieshenkilö oli kadonnut edellisenä päivänä. Etsintää jatkettiin tuloksettomana yli puolen yön kello 01.55 saakka. Paikalla oli 82 vapaaehtoista.

9.9.2004. Etsintä Espoon keskustassa. Hälytys tuli kello 13. Jatkettiin edellisenä päivänä alkanutta hakua. Kokoontuminen oli Hyttimestarinkujalla Kauklahdessa. Nyt paikalla oli pelastushelikopterikin ja kaksi kuorma-autollista PV:n hälytyskomennuskuntaa. 67 vapaaehtoista saapui etsintään.

10.9.2004. Etsintä Espoon keskustassa. Edelleen jatkettiin etsintää kello 12.30 suunnilleen edellisen päivän vahvuuksilla. Nyt 64 vapaaehtoista oli edelleen tuloksettomassa etsinnässä, joihin osallistui nytkin PV:n virka-apuosasto. Etsintä päätettiin tältä päivältä kello 21.25. Katoaminen oli jo lehtien otsikoissa hyvin näkyvästi.

11.9.2004. Etsintä Espoon keskustassa. Hälytys 12.30. Nyt saman henkilön etsintää jatkettiin Kirkkojärven alueella Lohjan toimikunnan johdolla. Seuraavana päivänä, sunnuntaina aamupäivällä kadonnut löytyi hukkuneena viitisen kilometriä etsintäalueelta pohjoiseen, Bodomin järvestä.

22.9.2004. Etsintä Kauklahdessa. Hälytys saatiin kello 17 jälkeen. Kateissa oli autistinen lapsi. Hänet löydettiin ja etsintä voitiin lopettaa kellon näyttäessä 18.30.

12.10.2004. Etsintä Nöykkiössä. Vapaaehtoiset hälytettiin kello 14.20 kokoontumaan Nöykkiön koululle kello 16. Kateissa oli 70-vuotias dementoitunut mieshenkilö. Etsintä peruutettiin Vapepan hälytysten kestäessä.

21.10.2004. Etsintä Hyvinkäällä. Hälytys yöllä kello 3.30 Kytäjän kirkolle. Peruutus tuli Vapepan hälytyskierroksen aikana.

28.10.2004. Etsintä Niipperissä. Espoon Vapepa sai hälytyksen kello 18.30. Seitsemän vuoden ikäinen poika oli vihainen äidilleen ja katosi kello 13 koulun jälkeen omille teilleen. Peruutus tuli melko pian.

31.10. 2004. Etsintä Nuuksiossa. Pari sienestäjää oli kateissa. Vapepa sai hälytyksen, mutta etsintähelikopteri löysi etsittävät ennen vapaaehtoisten liikkeellelähtöä.

24.11.2004. Etsintä Niittykummussa. Hälytys vapaaehtoisille vähän jälkeen kello 20. Etsittävänä oli 70-vuotias dementoitunut ja alkoholisoitunut mieshenkilö. Kateissa ollut löytyi noin tunnin kuluessa, jolloin vasta kahdeksan vapaaehtoista oli kerinnyt kokoontumispaikalle.

27-28.11.2004. Vapepa-seminaari Kuopiossa. Tavallisen vapepalaisen kannalta seminaarin antoisin tarjonta oli Virve (viranomaisverkko)-koulutus. Tämä radio / puhelinjärjestelmä ottaa ensiaskeleitaan viranomaiskäytössä. Se on hyvin monikäyttöinen viestitysjärjestelmä, jota kaavailaan myös viranomaisten ja vapaaehtoisjohdon väliseen liikennöintiin.

ltn Erkki Stenman

Tapahtunutta

1.8.2004. Etsintä Petaksessa.

Hälytys tuli illalla n. kello 22. Tammikummun hoitokodista oli kadonnut juuri eläkeikään päässyt mieshenkilö. Hänellä oli välttämätön määräaikaissääditys ottamatta. Vapepan hälytyksen ollessa menossa tuli peruutus. Joku oli toimittanut kadonneen Meilahden sairaalaan.

4-5.9.2004. Etsintäharjoitus Lohjalla. Espoosta osallistui koulutukseen noin 12 henkilöä.

5.9.2004. Etsintä Olarissa.

Kuusivuotias poika katosi päiväkodista kello 16.30 aikoihin, ja meille hälytys tuli kello 17.45. Kadoksissa ollut löydettiin Espoon keskustasta, ja varmistus tuli kello 19, jolloin päästiin purkamaan tilannetta. Etsintään osallistui 19 vapaaehtoista.

8.9.2004. Etsintä Espoon keskustassa.

Hälytys tuli vapaaehtoisille kello 18.10. Kokoontuminen määrättiin Espoon Vanhan Kirkon parkkipaikalle. Noin 50-

Reservin upseerin urapolku ja kouluttautumismahdollisuudet

Fotokuva: Reserviläisjärjestö 2004 EJK Helsinki

Asevelvollisuus aika kestää reservin upseerilla 43 vuotta. Usein kuvitellaan, että asevelvollisuus on suoritettu, kun varusmiespalvelus on suoritettu. Kysehän on vain lyhyestä reservin ajanjaksosta. Kokonaisuutena katsottuna varusmiespalvelus on reserviläisen peruskoulutuskausi, jonka suorittamisen todistuksena reserviläinen saa sodan ajan sijoituksen ja on valmis taistelutehtäviin. Tästä alkaa reservin upseerin ura ja tähän asti on kyse ollut uralle hakeutumisesta.

Reservin upseerin reservissä oloaika voidaan ylimalkaisesti jaksottaa eri sodan ajan tehtävien perusteella. Heti varusmiespalveluksen jälkeen upseeri sijoitetaan joukkotuotannon mukaiseen tehtävään. Tähän tehtävään on reserviläiselle annettu 12 kuukauden täsmäkoulutus. Upseeri on itse saanut kouluttaa ja johtaa omaa joukkoaan puolen vuoden ajan. Tänä aikana joukkoon on muodostunut voimakas ryhmähenki.

Kyseinen tuotettu sodan ajan joukko on reservissä mahdollisesti yhtenä ensimmäisenä perustettavana joukkona. Sijoitus kestää noin viisi vuotta sodan ajan joukosta riippuen. Joukolle järjestetään kertausharjoitus-suunnitelman mukaan

Ryhmähenki on vahva ase taistelukentällä, eikä sen kustannuksella kannata leikkiä. Kun joukko vanhenee ja uutta joukkoa tuotetaan,

jatkosijoitetaan joukko mahdollisuuksien mukaan sellaisenaan toiseksi joukoksi. Joukkotyyppi saattaa muuttua, jolloin myös aseistus ja muu organisaatio vaatii kouluttamista ja vanhat jo opitut asiat kertaamista.

Ei ole aina varmaa, että kyseinen joukko on kertausharjoituskierrossa. Kuitenkin vastuunsa tunteva sodan ajan joukon johtaja kantaa vastuunsa resurssiensa puitteissa joukkonsa valmiuden kehittämisessä. Mahdollisuuksia on monia. Maanpuolustuskoulutus ry:n kurssi-tarjonnasta löytyy johtajille mahdollisuuksia kehittää ja kouluttaa itseään. Mikäli tarjonnasta ei sitä löydy, uskon, että koulutustarve voidaan räätälöidä uudeksi

kurssiksi. Jokainen johtaja voi kehottaa joukkoaan hakeutumaan oman tehtävänsä mukaiseen kurssiin. Yhteyden pito omaan joukkoon on mahdollista puolustusvoimien avulla. Puolustusvoimat voi tarpeen ja resurssien puitteissa järjestää joukolle vapaaehtoisen harjoituksen, jolloin koko joukko kutsutaan puolustusvoimien vapaaehtoiseen harjoitukseen. Tällöin vastuuta harjoituksen johtamisesta voidaan antaa reserviläiselle kuitenkin selkeästi puolustusvoimien tukemana.

Mikäli upseeri haluaa kerrata taitojaan kouluttajana, on hänellä mahdollisuus hakeutua Reserviupseerikoulun kouluttajakurssille. Kurssija järjestetään vuosittain

L

Reserviläisen urapolku (ups)

Sotilasarvo	Kesto	Tehtävä	Kh vrkt
Vänr	4 vuotta	Varusmiespalveluksen jälkeinen sa-sijoitus esim. KaJK:aan	n. 10 vrk
Ltn	5 vuotta	Jatkosijoitus esim. TorjP:aan. Tähän liittyy TorjP:n kh/veh, johon liittyen resups voi käydä RUK:n kouluttajakurssin.	n. 15-20 vrk
Ylii	5-10 vuotta	Rekrytointi maakuntajoukkoon. Osallistuu maakuntajoukon harjoituksiin ja tilaisuuksiin. Osallistuu virka-apuharjoituksiin ja koulutustarkastukseen. HeSIE sijoittaa maakuntajoukkoon.	n. 30 vrk
Kapt		Toimii maakuntajoukossa ylemmissä tehtävissä esim. koulutuskeskuksessa tai sijoitetaan ylempään esikuntaan. Voi jatkaa myös maakuntajoukon tukitoiminnassa.	n. 40 vrk

Helsingin Sotilaslääni

2. marraskuuta
2004
4

RUK kouluttajakurssi nro 5

keväällä ja ne ovat kertausharjoituksia. Kurssin käyneiltä odotetaan myös sitoutumista kouluttajatehtäviin Maanpuolustuskoulutus ry:n kursseille tai puolustusvoimien harjoituksiin.

Kun joukon jatkosijoitus päättyy noin viiden vuoden keston jälkeen, pyritään joukkoon ottamaan yhteys. Aktiivisille ja päteville reserviläisille tarjotaan mahdollisuuksia jatkaa reservin uraa. Mahdollisuuksia on monia. Maakuntajoukko tarjoaa toimintaa taistelutehtävissä edelleen sijoituksen puitteissa, maanpuolustuksen järjestökentässä on ollut jo tähänkin asti haasteellisia tehtäviä, ylempien esikuntien tehtäväkenttä on erittäin monipuolinen ja päteviä kouluttajia tarvitaan myös sodan ajan joukkojen koulutustarpeisiin.

Reserviläinen, joka on kouluttautunut siviilissä sellaiseen ammattiin ja toiminut siinä,

pyritään sijoittamaan siviilikoulutustaan vastaavaan tehtävään. Tehtäväkohtaisilla kertausharjoituksilla koulutetaan esimerkiksi pappeja, lääkäreitä, lakimiehiä, kuljetusalan ammattilaisia uusiin sodan ajan tehtäviin. Siviiliammatti otetaan erityisesti huomioon joukon jatkosijoittamisen yhteydessä.

Kun upseerin ikä alkaa olla asevelvollisuusajan ehtopuolella, eivät mahdollisuudet upseeriuralla välttämättä pääty. Vapaaehtoinen maanpuolustus ei tunne yläikärajaa ja kaikki tuki on tervetullutta.

Maanpuolustushengen ylläpito kuuluu suomalaisen upseerin velvollisuuksiin hautaan saakka.

Tutustu myös www.mil.fi ja www.mpkry.fi .

maj Anssi Yrjölä
HelSIE:n alueupseeri

KANNA VASTUUSI

WWW.RUL.FI

WWW.RESERVILAISLIITTO.FI

WWW.MPKRY.FI

18.12. HRUP Joulusauna

Helsingin Reserviupseeripiirin joulusauna piirin Spjutsundin majalla. Yhteiskuljetus linja-autolla Töölön torilta kello 10. Paluu Helsinkiin illan suussa.

24.12. Jouluaatto

Kunniavartiot Espoon vanhan kirkon sankarihaudoilla klo 15:00-19:00. Tomi Alajoki

13.1. Paikallisosastoilta

Taivallahti tai Santahamina

17.1. Turvallisen ampujan kurssi

Hanki itsellesi turvallisen ampujan kortti! Turvallinen aseiden käsittely, johtosäännöt, aselaki, kilpailusäännöt. Perusta uusille harrastajille ja turvallinen aloitus. Ilmoittautumiset MPK ry:n tietojärjestelmään, kurssi 0404 05 11 902.

28.-30.1. Jääkärileiri IV

Tällä kertaa harjoituksen aiheena puolustustaistelu taajamassa ja tapahtumapaikkana Santahamina. Ilmoittautumiset MPK ry:n tietojärjestelmään, kurssi 0404 05 13101.

6.2. Maastomarssi

Jan Ek

25.2. Tarkka-ammuntakurssi

Veijo Rautio

4-6.3. Talvipäivät

Tarun ja Espoon Reserviläisten yhteinen talvileiri Padasjoen koulutuskeskuksessa. Älä vaan jätä väliin, kts. mainos s. 25.

19.-24.03. KRISO Int 18

Valtakunnallinen Kriisi- ja Sotilasjohtamisen internaattikurssi, Tuusula.

11.04. Konsertti

Kaartin Soittokunnan kevätkonsertti Espoossa

14.4. Paikallisosastoilta

Taivallahti tai Santahamina

18.-25.4. Lukiolaisen turvakurssi

Kurssin johtajana Petri Tillander. MPK ry:n kurssi 0404 05 11108

Muista seurata aktiivisesti myös Helsingin Reservin Sanomia sekä www-sivuja:

www.taru.pp.fi
www.eskapat.org
www.mpkry.fi

Mukana Padasjoen kesäpäivillä

Saavuvin Padasjoen ampumakatoksen taakse jo perjantaina hieman klo 18:00 jälkeen mukanani haulikko ja metsästyskivääri. Siinä vaiheessa en tuntenut paikalta vielä ketään - olinhan ensikertalainen, pari viikkoa aikaisemmin Espoon Reserviläisiin liittynyt. Auto parkkiin Hauho -parakin eteen ja ulos autosta. Jumalaton pamaus ja konemaisesti takovien tuliaseiden jytinä tunkivat korviini ensimmäisenä.

Lähdin kävelemään ampumakatosta kohti esitelläkseni itseni, mutta minut esiteltiinkin jollekin toiselle ja hieman erikoisella tavalla. Sain juuri tulpat korville kun tulin katoksen "oviaukosta" sisään. Taas jumalaton pamaus ja sen jälkeen oli esittäytytty 50 BMG:n kanssa. Siitä voi sanoa, että olihan ainakin miehekäs tervehdys, vaikkakin kättely jäi väliin.

Tämän tervetuloitovotuksen jälkeen pääsinkin sitten jututtamaan järjestäjiä. Risto Kautto kertoi minulle minne voi majoittautua, missä mikäkin paikka sijaitsee jne. Tavarat Kouvola -parakkiin ja vaatteiden vaihtoon. Nyt pääsisin vihdoinkin kohdistamaan Hornettini (22 magnum) 150 metrille.

Menin kivääriradalle ja sitten ampumaan. Vieressäni Perttu Salonen ampui Tikka 308 -kiväärillä. Pari pamausta vieressä ja kun pääsin ampumaan omallani, niin kuulosti kuin olisi ampunut ilmakiväärillä. Sattui siinä yksi yhteislaukauskin ja vierestä tulleen paineaallon ja pamauksen johdosta luulin ettei omani edes lauennut. No joka tapauksessa sain asean kohdistettua.

Sitten lähdin tutustumaan haulikkoradalle. Otin haulikkoni mukaan ja siellä olikin jo Tomi Alajoki ampumassa kiekkoja. Pääsin itsekin ensimmäistä kertaa eläissani ampumaan kiekkoja. Hyvinhän se meni näin ensikertalaiselta, kun kerran kiekkoihinkin osui.

Päivävalon loputtua oli aika lähteä saunaan. Jokunen kävi uimassakin, mutta metelistä päätellen vesi oli vähintäänkin viileää. Saunan jälkeen päästiin testaamaan uusia grillejä, jotka oli kyseisenä päivänä valmistettu. Hyvin paistuivat niin pihvit kuin makkaratkin ja savustuskin taisi onnistua. ... ja ei kun nukkumaan...

Lauantai 14.8.

7:30 pirahdi kello ja sitten taas syömään. Tällä kertaa aamupalaa. Lauantain tulijoita alkoi saapua n. klo 9:00 ja kymmeneltä päästiin lipunnostoon. Lipunnoston jälkeen laulettiin lippulaulu. Sen jälkeen oli esittelyn vuoro. Jokainen kertoi vuorollaan kuka on ja mistä yhdistyksestä. Järjestäjät esittäytyivät hieman perusteellisemmin, kertoen mikä kenenkin "toimenkuva" on. Esittäytymisten jälkeen kävimme sisätiloissa läpi varomääräyksiä ja yleisiä sääntöjä ampumarata käyttäytymisestä.

Sen jälkeen päästiin itse asiaan eli ampumaan. Itse lähdin välittömästi haulikkoradalle, sillä panoksia olin varannut itselleni vähintäänkin riittävästi ja olihan minulla oma haulinheittolaitteeni mukana. Haulikkoradalla aseiden käyttöä ohjasi ja valvoi Risto Kautto. Tarjolla oli erilaisia haulikoita, lähinnä pumppuhaulikoita, mutta varmasti viehättävin ja erikoisin oli 12 cal. Saiga. Asetta olisi luullut rynnäkkökivääriksi,

mutta vilkaisu piipunpäästä varmisti, ettei kyseessä ole todellakaan rynnäkkökivääri. Kylläpä hymy irtosi kasvoille, kun oli sillä ampunut, enkä muuten ollut ainoa. Sen verran mukava ase se oli.

Ammuttuani haulikoilla n. 50 panosta päätin antaa olkapään välillä levätä ja suunnistin kivääriradalle. Siellä ammuntaa oli valvomassa Arto Pulkki. Testailin edellisenä iltana kohdistamaani kivääriä ja kun siihenkin oli panoksia varattu riittävästi, päätin antaa sitten palaa. Välillä ammuin muutaman laukauksen Tikka 308 -kiväärillä ja täytyy myöntää, että kun on kunnan vehkeet, niin ei osumat ole kuin ampujasta kiinni. -"Tikka takoo tarkasti".

Päätin jo edellisenä päivänä, että se on rahan haaskausta jos meinaa ampua 50 BMG:llä. Yksi panos kun maksoi 5 eur. Päivän aikana olin seurannut kun aina joku vuorollaan ampui kyseisellä aseella. Sitten aloin jo itsekin miettiä, että ehkä tällaista tilaisuutta ei tule toista kertaa ja sitä ne sanoivat järjestäjätkin. Annoin ajatuksen muhia päässäni ehkä puolituntia ja sitten uteliaisuus vei voiton.

"Hitto ei se 5 euroa konkurssiin vie" -ajattelin ja ei kun ostamaan panos. Aluksi oli otettava pari harjoituslaukausta, jotta tietää miten liipaisin toimii. Tarkka tähtäys 150 metrin päässä näkyvään tauluun ja naks. Taulun keskellä oleva valkoinen alue, jossa on numerot 9 ja 10, oli BMG:n kiikaritähäimellä saman kokoinen kuin minun kiikaritähäimellä koko taulu.

Nyt panos piippuun. Tähtäimen keskellä oleva piste pyöri aivan kympin tuntumassa. Rauhallinen hengitys ja sitten **POOOWWW**. Ääni ei kuulunut juurikaan ampujan korviin eikä aseenta potkukaan ollut raju. "Tässä aseessa on "munaa" -

7.62x39, .308, 7.62x53R, .338 LM ja .50 BMG

huusin ja suupieleni venyivät vähintäänkin korviin. Katsoin kiikarin läpi osumaa ja siellähän se, kymmissä. Taululle päästyäni huomasin että napakymppi oli jäänyt 1 cm:n päähän. Kyllä takoo tämäkin tarkasti, vaikkakaan kyseinen ase ei pääse oikeuksiinsa tällä matkalla. Olin varmaan nirvanassa seuraavat 15 minuuttia.

Nirvanasta palattuani olikin aika haukata hieman purtavaa. Pidimme ruokatauon iltapäivällä kolmen aikaan ja se taisikin olla ammuntojen alun jälkeen ainoa paukkeeton hetki. Ei sentään. Olihan hirviradalla paikallisen riistanhoitoyhdistyksen väki ampumassa hirvimerkkejä.

Ruokailun jälkeen menin kokeilemaan pistooliammuntaa. Joskus olen kokeillut pistoolia, mutta minulle se on sama kuin ampuisi kiväärillä lonkalta. En ole niillä ikinä mihinkään osunut. Pistooliradalla

aseenkäytössä neuvoi Jorma "Tiki" Tikkanen. Aseena minulla oli 9 mm Glock -pistooli. Ostin panoksia ja sitten kokeilemaan. Tulos oli aivan järkyttävä. Ammuin 25 laukausta taulua kohti ja huomasin että osumatarkkuuteni käsiaseilla oli ennallaan. Taisi taulussa olla peräti 6 osumaa. Tuota lajia pitäneen vissiinkin harjoitella enemmän. Sen enempää ei minulta herunut sympatiaa käsiaseita kohtaan ja lähdin ampumaan kiekkoja.

Lauantain ja sunnuntain välinen yö

Yllämme oli pilvetön tähtitaivas. Oli niin pimeää, että jouduimme käyttämään taskulamppuja mennäksemme ampumaradalle. Saimme kokeilla pimeänäkölaitteita ja lasertähtäyksellä olevaa rynnäkkökivääriä. Kyseinen lasertähtäin ei ollut perinteinen silmännähtävä laserpiste, vaan sen näki ainoastaan valovahvistimilla. Tämä oli myös yksi herkullisimmista aseyhdistelmistä mitä oli tarjolla. Aseeseen oli laitettu myös äänenvaimennin, joten meteliä ei yöaikaan päässyt kovin paljon syntymään.

Tomi Alajoki ojensi minulle kypärän, johon oli laitettu oikean silmän kohdalle

valovahvistin. Kun tarkennuksen sai kohdalleen, niin johan rupesi näkymään. Sitten vilkaisu tähtitaivaalle. Huh huh! Olivatpa tähdet lisääntyneet huomattavasti. En edes tiennyt, että taivaalla on niin paljon tähtiä. Katse takaisin tauluille ja nyt vain varmistin pois, liikkuvat taakse ja puristus etutukissa olevasta painikkeesta. Valovahvistimessa näkyy punainen piste ja pölystä johtuen punainen laserviiva näkyi ensimmäiset 10 metriä. Piste taululle ja ruuti haisemaan. Tämä jos mikä oli mukavaa, mutta harmi kun lippaallinen menee niin nopeaan. Siinä se lauantai sitten menikin - harmi.

Sunnuntai 15.8.

Ohjelmaan oli merkitty herätys klo 8:00, mutta erään toisen herrasmiehen kanssa (taisi olla lääkintämiehemme) olimme muistelleet sen väärin. Eli heräsimme klo 7:00 ja luulimme että toiminta alkaa kahdeksalta. No ainakin meillä oli aikaa syödä aamupala rauhassa.

Kouvola -parakissa muutkin alkoivat heräillä viimeistään lähempänä kahdeksaa ja yhdeksältä alkoi taas ampuminen. Meninkin suoraan haulikkoradalle ja taas ampumaan kiekkoja. Välillä olin kiekonheittäjänä muille, mutta kun molemmat kädet alkoivat olla hellänä ampumisesta ja kiekkolingon

vääntämisestä, päätin ryhtyä pakkaamaan jo tavaroita autoon.

Puolen päivän aikaan aloin jo tehdä lähtöä kotiinpäin, koska tunsin olevani jotenkin väsynyt ja ehkä vähän viluinen. Kävin kiittämässä järjestäjiä mahtavasta viikonlopusta ja sanoin, että taisi jäädä polte Padasjoen talvipäivillekin. Kotiin ajaessani, ei päässäni pyörinyt mitään muuta, kuin viikonlopun tapahtumat: **TÄMÄ OLI MUKAVAA!**

Maanantai 16.8.

Sunnuntaina alkoi siis aivastelu ja nyt kirjoittelen tätä vilustuneena. Ynnäilin viikonlopun saldoa ja huomasin, että ei niitä panoksia ollutkaan mukana kuin just riittävästi. Haulikolla poltin lähes 100 panosta ja kiväärillä yli 100 panosta. Siihen lisäksi vielä ne panokset, jotka ostin pistooliin, rynkkyyn ja 308:iin.

Täytyy lopuksi myöntää, että ruuti oli kuivaa ja sitä oli riittävästi.

Janne Rissanen

Kriisi- ja sotilasjohtamisen koulutusta

Kriso Int kurssi 15 kurssikuvassa

KRISO-kurssien syntysanat lausuttiin 90-luvun alkupuolella Reserviupseeriliiton koulutustoimikunnassa. Silloin elettiin NL:n hajoamisen jälkimainingeissa ja Pariisin rauhansopimuksestakin oli päästy eroon. Siihen mennessä RUL ja koulutustoimikunta olivat pyörittäneet Johtamistaidon kurseja jo yli 20 vuotta. Nämä kaikille avoimet RU-piirien järjestämät kurssit alkoivat vähitellen jäädä laadukkaan kaupallisen tarjonnan jalkoihin, ja jotain piti tehdä.

RUL käynnisti koulutustoimikuntansa johdolla suunnittelutyön, jolla oli alusta alkaen myös PV:n johdon tuki. Tuloksena oli Kriisi- ja sotilasjohtamisen koulutusohjelma, johon koulutustoimikunnan vuonna 1994 perustama projektiryhmä sai tehtäväksi kehittää oppimateriaalia. Kehitystyön tuloksena syntyi ensimmäinen versio kurssikansioista, jota on käytetty oppimateriaalina kymmenillä KRISO-kursseilla. Pari vuotta sitten kansio uudistettiin, jotta se vastaisi paremmin myös PV:n nykyistä johtamiskoulutusmallia, syväjohtamista.

Teema-, maasto-, alue- ja internaatti.

KRISO-kurseja on nykyään kolmenlaisia. TeemaKRISOt ovat yhden päivän tai

viikonlopun käytännöllisiä harjoituksia, joissa käydään läpi tietyn aihealueen pulmallisia johtamistilanteita. Kun tällainen teemaKRISO viedään maastoon, siitä tulee maastoKRISO. Kurssi maksaa alle 20 euroa ja siitä saa yhdestä kahteen korvaavaa KH-vuorokautta.

Toisena kurssityyppinä on alueKRISO, joka on n. 1-2 viikonlopun ja muutaman arki-illan rutistus. AlueKRISOja järjestetään halukkaissa MP-piireissä RUL:n toimiston tuella. Kurssilla luennoivat asiantuntijat sekä kurssitiimi ovat yleensä lähialueilta ja kurssi voidaan järjestää myös jonkin varuskunnan alueella. Työskentely tapahtuu ryhmissä, ja kurssilaiset asuvat kotonaan. Kurssimateriaalina on kurssikansion lisäksi ryhmätyöaiheiksi sopivia kirjoja. AlueKRISO-kurssista saa 4 korvaavaa KH-vuorokautta.

RUL:n lippulaiva

KRISO-järjestelmän huipulla on valtakunnallinen kuusipäiväinen internaattikurssi KRISO Int, joka on MPK ry:n lisäkurssi ja järjestetään kasarmiolosuhteissa. Kurssille osallistujilla tulee olla vähintään alikersantin sotilasarvo. Ensimmäinen KRISO Int järjestettiin keväällä 1996, ja vuodesta 1997 lähtien niitä on järjestetty kaksi kertaa vuodessa.

Kurssilaiset jaetaan 4-6 hengen ryhmiin, jotka asuvat, syövät, opiskelevat, työskentelevät ja nukkuvatkin yhdessä, mikäli majoitusolosuhteet sen vain sallivat. Osallistujat varustetaan kurssin toimesta maastopuvuilla, varsikengillä, päähineillä ja muutamilla tarpeellisilla varusineilla, mutta omia varusteitakin on lupa käyttää, kunhan ne ovat palveluskäyttöön hyväksytyjä.

Kurssipäivät ovat jopa 18-tuntisia ensimmäistä ja viimeistä päivää lukuun ottamatta, joten yhdessäoloa kertyy lyhyessä ajassa paljon. Ryhmän tiivis yhdessäolo on kurssin kannalta oleellinen asia. Se mahdollistaa kurssin aikana syntyvän kovan ryhmähengen ja

Ensi keväänä järjestetään Helsingin alueella alueKRISO sekä Tuusulassa KRISO Int 18 kurssi 15.-20.3.2005. Kurseille voi ilmoittautua MPK ry:n verkkosivujen kautta osoitteessa www.mpkry.fi heti kun ensi vuoden kurssit tulevat näkyviin. Ilmoittautuminen vaatii rekisteröitymisen, jotta kertausharjoituspäivät saadaan PV:n tietokantaan oikealle ihmiselle. Lisätietoja saat myös Reserviläinen-lehdessä ilmestyvistä mainoksista.

luottamuksen ryhmän jäsenten välillä. Kun luottamusta on tarpeeksi, kurssin lopussa ryhmän kesken annettu palaute on rehellistä ja uskottavaa. Palautteen antamista harjoitellaan kurssilla paljon.

Kurssikansio lähetetään kurssilaisille ennen kurssia. kansioon tutustuminen luo pohjaa kurssin aikana jaettavalle tiedolle, joten kylmiltään ei kenenkään tarvitse kurssille tulla. Ryhmätöiden ja luentojen lisäksi suoritetaan

RK-ammunta sekä johtajatehtävärata maastossa, jolloin ryhmät ratkaisevat pulmallisia johtamistilanteita mahdollisimman "aidossa" ympäristössä.

Kurssilla on luennoimassa sekä siviilejä että sotilaita, mutta yhteistä heille on rautainen ammattitaito. Jotkut luennoitsijat vetäisivät todennäköisesti pelkällä nimellään kurssin täyteen ilman muita markkinointiponnisteluja. Myös veteraanien kokemukset ja karut opetukset tulevat kurssilaisille tutuiksi. PV:n uusimmat opetuselokuvat ryydittävät opetusta ja vauhdittavat keskusteluja. Kurssiin kuuluu toki myös lauantai-illan kurssijuhla.

Lähes kuuden vuorokauden uurastuksesta kurssilaiset saavat viisi korvaavaa KH-vuorokautta ja kurssitodistuksen. Monelle

paras palkinto on kuitenkin tunne siitä, että kurssin aikana on saanut uusia eväitä johtajana kehittämiseen. Kurssin opetuksia voi helposti soveltaa myös siviilielämään ja ihmisten johtamiseen yleensä. Erityisen hyödyllinen kurssi on sille reservin osalle, joka ei asepalveluksensa aikana saanut syväjohtamiseen perustuvaa johtamiskoulutusta.

Vain hiukan liioitellen voi sanoa, että PV:n ulkopuolella KRISO Int kurssi on parasta johtamistaidon koulutusta, mitä reservin johtajalle on Suomessa tarjolla. Kun lisäksi kuuden päivän täysihoito ja 70-tuntia opetusta tarjotaan 168 euron hintaan, ei kaupallisista kursseista voi puhuakaan samana päivänä. RUL:n jäsenet saavat kurssimaksusta 17 euron alennuksen. Mainittakoon, että merkittävä osa kurssimaksusta kuluu muonitukseen ja luennoitsijoiden kulukorvauksiin. Viime vuosina on yhä enemmän yleistynyt malli,

jossa työnantaja tai yhdistys maksaa osallistumismaksun. Onpa kursilla ollut yksi upseerikokelaskin komennettuna osallistujaksi.

Eteenpäin

Tulevaisuudessa KRISO-kurssitkin ovat osa reservin nousujohteista koulutusjärjestelmää. Vuonna 2006 on KRISO Int ja alueKRISO-kursseille päästäkseen todennäköisesti ensin käytävä MP-piirin järjestämä Johtamisen Perusteet kurssi, jolla opitaan syväjohtamisen malli ja kulmakivet. Syväjohtamisen oppijaksoja ei sen jälkeen enää käydä uudestaan läpi KRISO-kursseilla. Johtamisen Perusteet kurssia ei vaadita niiltä osallistujilta, joilla on varusmiesajaltaan tai siviilityöstään saatu johtajakansio ja profiili.

ylil Marko Puumalainen

Espoolaisten reserviläisjärjestöjen **TALVILEIRI -05**

Padasjoen koulutuskeskus

la 5.3 klo 9.00 - su 6.3 klo 15.00

Kerhojemme yhteinen leiri on tarkoitettu kaikille jäsenille, niin uusille kuin vanhoille. Luvassa on enemmän ja vähemmän ohjattua ammuntaa, sotilastaitojen verestämistä ja mukavaa kanssakäymistä muiden oman alueen reserviläisten kanssa.

Viikonlopun ohjelma sisältää mm. seuraavaa:

*Ammuntaa (pistooli, kivääri, haulikko)
Kevyttä sotilastoimintaa
Ase- ja varuste-esittelyjä
Saunomista*

Mukaan on helppo tulla, sillä voit käyttää joko omia aseita tai lainata kerhojemme aseita (mm. 8.6 mm TA-kivääri m/2000, Tikka T3 Tactical, Glock pistooleja jne). Patruunoita voit ostaa omakustannehintaan paikan päältä. Koulutuskeskuksessa on lainattavana myös suksia ja ahkioita, joten eräsiteisiin sopivat kengät (maiharit, huopakumisaapas tms.) kannattaa ottaa nyt mukaan.

Leirillä solmii nopeasti uusia tuttavuuksia, mutta jos et halua tulla yksin, voit toki tuoda mukaan ystäväsi tai 15 v täyttäneen jälkikasvusi. Täysi-ikäisten täytyy olla jomman kumman kerhon jäseniä - liittyä voi vielä paikan päälläkin. Leiri alkaa la 5.3 klo lipun nostolla, mutta paikalle voi sopimuksesta saapua jo pe 4.3 klo 18.00 alkaen.

Mukaan et tarvitse muuta kuin sähän sopivan ulkoiluvarustuksen ja lakanat/makuupussin. Ruokahuolto omasta repusta - majoitusparakeissa on keittiö (jääkaappi, hella, uuni, mikro) ja läheltä löytyy niin huoltoasema kuin kauppa.

Ilmoittautuminen koulutusupseeri Heikki Valkoselle;
heikki.valkonen@nbl.fi tai 040-552 9530

Kaikki uudet jäsenet mukaan! Tule tutustumaan oman reserviläisyhdistyksesi toimintaan ja tapaa samalla sen hallituksen jäseniä.

Iskee, torjuu, kestää vainolaisen estää!

Heräsin perjantaiamuna puhelinsoittoon. Paikallisosastoni päällikkö yliluutnantti Alajärvi käski minua saapumaan Santahaminaan välittömästi. Jotakin oli tapahtunut. Itämeren alueella oli viime aikoina ollut levotonta. Maamme isännille oli ehdotettu neuvotteluita, joiden aiheet kuulostivat pahaenteisiltä. Vuoden 1939 tapahtumat tulivat mieleen. Lisäksi maassamme oli havaittu yllättävän paljon ulkomaalaisia urheiluporukoita, jotka koostuivat tuimailmeisistä nuorukaisista. Oli Lokakuun Lumouksen aika.

Saavuvin Santahaminaan pari tuntia myöhemmin, jossa tapasin varusvarastolla useita tuttuja kasvoja. Joukkueenjohtajani vänrikki Salminen tuli kertomaan meille ryhmyreille tilanteesta. Meidän oli määrä siirtyä Espooseen suojaamaan eräs toimistorakennuskompleksi. Myös Vantaan ja Helsingin vartiokompaniat olivat saaneet omat käskynsä.

Varusteet saatuani lähdin tiedusteluporukan mukana kohteelle yhdessä Alajärven, Koskisen sekä ylikersantti Raivion kanssa. Ryhmästäni otin vielä mukaan ylimatruusi Eklundin. Espooseen saavuttuamme johtajat tarkistivat kohteen sisältä, minä ja Eklund jäimme vartioimaan kohteelle johtavaa ajoväylää. Liikenne lähiympäristössä oli hiljaista, eivätkä ulkopuoliset siviilit tulleet ihmettelemään maastopukuisia kotiseutujen puolustajia.

Tunnin kuluttua saapui loppuosa komppaniastamme kohteelle ryhmä kerrallaan pimeydestä hiljaa hiipien. Miesten ilmeet olivat vakavat, mutta luottavaiset. Olimme kaikki isänmaan asialla ja tilanteen vakavuus oli sisäistetty hyvin. Perjantai-ilta kului vartiojärjestelyiden organisoimisessa; kukin ryhmä sai vartioaikataulut, jonka mukaan oli käsketty toimia. Kohdevartiointin lisäksi

alkoi myös ajoneuvoilla suoritettava valvonta lähiympäristössä, joka kattoi koko toimistorakennusalueen ympärillämme. Myöhään illalla saimme hälyyttäviä uutisia Santahaminasta, jossa oli havaittu tunkeilijoita. Ne olivat kuitenkin onnistuneet katoamaan helsinkiläisten käsistä. Tilanne oli selvästi kiristymässä.

Suojattava kohde käsitti monikerroksisen toimistorakennuksen, jossa lisäksi autohalli. Rakennusta ympäröi korkealla aidalla eristetty piha-alue, jonne kulku tapahtui puomivartion kautta. Aluetta ympäröi kahdella suunnalla tiheä havumetsikkö, joka vaatii erityistä huomiota vartiointisuunnitelmaa laadittaessa. Koska kyseessä oli ns. harmaa vaihe, olivat mm. putkimiinat jääneet vielä varastoon.

Ensimmäinen yö kului rutiininomaisesti kohdevartiointia suorittaessa. Erityisesti rakennuksen katolla oleva vartiopaikka jäi mieleen navakan tuulen vuoksi. Tuntui kuin kylmyys tunkeutuisi väkisin vaatteiden läpi kiinni ihoon. Katolta käsin tarkkailimme ympäristöä kiikarin ja valonvahvistimen avulla. Lisäksi tukenamme oli aurinkoterassille asennettu 12,7mm itkk. Ne ryhmät, jotka eivät suorittaneet vartiopalvelusta lepäsivät taikka harjoittelivat eri vartiosuoritteita autohallissa ja rakennuksen pihalla. Lisäksi taistelijat kertasivat käsiaseiden (rk, kvkk, PKM, apilas, kes) käsittelyä.

Lauantaiamuna ryhmäni ollessa ns. valmiusryhmätilassa saimme hälytyksen portille. Aidan ulkopuolella liikuskelijoukko lenkkeilijöitä koostuen aikuisista ja lapsista. Siirryimme portin ulkopuolelle tiedustelemaan tilannetta, joka kuitenkin raukesi kun joukko poistui alueelta. Jonkin verran saimme kuulla ”kuittailua” ja muuta suun soittoa. Epäselväksi jäi oliko urheiluporukka vieraan vallan tiedustelijoita vai sitten ihan viattomia siviilejä. Myöhemmin sotilasläänin komentajan vierailun jälkeen vartiopuomille saapui polkupyörällä vanhempi mieshenkilö kyselemään syytä joukkojemme läsnäoloon. Ryhmäni miehet pitivät visusti suunsa supussa ja itse vastasin harkiten pyöräilijän kysymyksiin lyhyesti, mutta ystävälliseen sävyyn.

Lopulta hän poistui kerrottuaan juurta jaksaan omia kokemuksiaan varusmiesajastaan; oli kuulemma ollut sammakkomies 60-luvulla.

Ryhmäni liikkui myös Land Rover-maastoajoneuvolla lähiympäristössä, koska aikaisemmin oli tehty havaintoja vieraan vallan edustajista, jotka liikkuivat alueella ajoneuvoilla. Myös lähimetsissä oli tehty havaintoja jalan liikkuvista joukoista. Toimistoalueen lisäksi haravoimme myös pientaloalueita, joissa etenkin pikkulapset olivat erityiset kiinnostuneita maastopukuisista sotureistamme. Eräs koiran ulkoiluttaja närkästyi meille kun ajoimme maastojeepillä pitkin kevyen liikenteen väylää ja siirsimme betoniporsaita ajoneuvomme tieltä. Ei tainnut heppu tietää tilanteen vakavuutta. Saman partioreissun aikana havaitsimme epäilyttävän ajoneuvon kohteemme lähistöllä.

Mieshenkilö tarkkaili puomivartiota ja teki muistiinpanoja papereihinsa. Kysyimme asiallisesti millä asioilla hän oli, muuta emme voineet tehdä, koska valtuudet puuttuivat.

Lauantai-ilta ja sunnuntain vastainen yö meni rauhallisesti vartiossa tai levossa. Majoitustiloissa ollut ”Hetä Valmis” – saunakiuas aiheutti harmia saunojille, koska löylyt olivat liian miedot, eikä reserviläisillä ollut tarpeeksi kärsivällisyyttä opiskella käyttömanuaalia. Vihollistoimintaa ei yöllä esiintynyt ja TA-taistelijapari ylik. Raunio ja ylim. Eklund tyytyivät vain tarkkailemaan ympäristöä kiikarien linssien lävitse. Valonvahvistimesta ei ollut hyötyä lähimaaston peitteisyyden takia.

Sunnuntaiamu käynnistyi aamupalalla autohallin tiloissa, jossa komppanian varapäällikkö res.lutnantti Tobias Tuomisto ja sotilaspiirin kouluttaja res. yliluutnantti Pulla valvoivat toimintaa. vartiovuorot pyörivät edelleen normaalisti. Aseenkäsittelyä ja mellakantorjuntaa harjoiteltiin innokkaasti.

Myös käsirautojen anatomiaan päästiin tutustumaan; tästä meille luennoi asiantuntevasti kers. Tillanen. Ennen puoltapäivää tuli käsky purkaa tukikohta ja valmistautua siirtymään takaisin Santahaminaan. Uutisten mukaan vihamielisiä tunkeilijoita oli havaittu Vantaalla Martinlaaksossa sekä Santahaminan Mastoniemessä.

Nyt tilanne oli kuitenkin hetkeksi rauhoittunut ja me espoolaiset matkasimme takaisin Santahaminan varuskuntasaaressa. Iltapäivällä saimme tiedon kotiuttamisesta, mutta samalla meille lätkäistiin käsky saapua ylimääräisiin kertausharjoituksiin Niinisaloon joulukuussa. Se onkin sitten jo toinen tarina.

Edellä esitetty kertomus on osin kuvitteellinen tarina paikallisvartiokomppanian VEH-harjoituksesta ”Lokakuun Lumous”, joka pidettiin Santahaminan-Espoon alueella 29. – 31. lokakuuta. Jutussa esiintyvät henkilöt ovat todellisia, vaikka nimiä on hieman muutettu.

aliku Perttu Salonen

Naisten uusi maanpuolustusjärjestö

Suomen Maanpuolustusnaisten Liitto ry ja Suomen Naisten Maanpuolustusjärjestö ry ovat perustaneet vuoden 2005 alussa toimintansa aloittavan uuden naisten vapaaehtoista maanpuolustustyötä tekevän liiton: Maanpuolustusnaisten Liitto ry:n. Lauantaina marraskuun 13. päivänä Katajanokan Kasinolle Helsinkiin kokoontui toista sataa naista nykyliittojen piireistä ja yhdistyksistä allekirjoittamaan tätä historiallista perustamiskirjaa. Espoon Maanpuolustusnaiset ry oli yksi perustamisasiakirjan allekirjoittajista.

Nykyliitot perustettiin yli 40 vuotta sitten aikana, jolloin naisten vapaaehtoista maanpuolustustyötä oli mahdollista tehdä vain reserviläisjärjestöjen naisosastoissa. Liittojen aikaisemmat nimet olivatkin Suomen Reservin Upseerien Naisten Liitto ry ja Reservin Aliupseerien Naisten Liitto ry. Myöhemmin kummatkin liitot ovat itsenäistyneet ja vaihtaneet nimiään ajan hengen mukaisiksi. Jäsenkentän yhdistys- ja piiritasolla yhä laajentuva yhteistyö synnytti tarpeen liittojen yhdistymiseen. Liitot huomasivat, että parhaiten saavutetaan tuloksia yhteistyössä tuhlaamatta voimavaroja valtakunnallisesti ja alueellisesti päällekkäisiin järjestöorganisaatioihin. Yhteensä nykyliitoissa on yli 5000 jäsentä.

Maanpuolustusnaisten Liitto ry:n toiminnan tarkoituksena on naisten maanpuolustustahdon, -tiedon ja -taidon sekä henkisen ja fyysisen kunnon vahvistaminen. Naisten toimintavalmiuksien turvaaminen kriisi- ja poikkeusolojen varalta on uuden liiton keskeinen tavoite. Liitto

uskoo, että tulevaisuudessa tullaan osoittamaan kokonaismaanpuolustusta tukevia tehtäviä yhä enemmän myös naisille, jolloin nykyiset voimavarat yhdistäen pystytään vastaamaan tulevaisuuden haasteisiin parhaalla mahdollisella tavalla.

Maanpuolustusnaisten Liitto ry:n puheenjohtajaksi valittiin kansanedustaja Kaarina Dromberg Vantaalta ja varapuheenjohtajiksi Anneli Järvinen Espoosta sekä Leena Mikkonen Kiimingistä.

Elsi Tuominen, pj
Espoon Maanpuolustusnaiset ry

Minä olin diktaattori

Minua sanottiin Pohjolan Mussoliniksi.

Minä hallitsin rautaisella kädellä.

Vapaahetkinäni, joita oli vähän, minä leikin, paitsi lapsieni, vantaalaisten minulle lähettämän ja lahjoittaman siperiankarhunpenikan kanssa, jolle minä olin antanut nimeksi Luomi.

Hallitustoimeni olivat hyviä. Ensimmäisenä päivänä valtaantuloni jälkeen olin antanut bulletiinin, jolla määräsin maahan uuden perustuslain. Sen ensimmäiseen pykälään lainasin Sillanpään isäntää:

1 §

*Tääll' on suorana seistä ja kaatua
joka miehellä oikeus.*

Tein lukuisasti muitakin hyviä töitä.

Määräsin kiltalaitoksen, myöskin Maanpuolustuskiltojen liitoksi nimitellyn, revittäväksi alas kolmessa vuorossa, yötä päivää. Innokas järjestöteknisen työn tekijä oli masinoinut jonkun ponneen liikaa, koska pari viereistäkin liittoa tuli alas kiltojen mukana.

Tilalle rakennutin uuden, komean suomalaisen Maanpuolustusliiton, johon itse määräsin johtajat. Tähän järjestöön panin omat ja ystäväni pojat ja työt. Näin poistin valvontakomission jäänteet ja eheytin suomalaisen reservin. En Döbelninkadun avulla, vaan siitä huolimatta.

Mahdoton kävi minulle mahdolliseksi.

Valtakunnan ulkosuhteet järjestin kansainvälistä tunnustusta ansaitsevalla tavalla. Kun käskin nimetä jalkaväkimiinat uudestaan, kantalinnoittaa kaikki idästä länteen

johtavat urat ja keskittää ulkoministeriön kehitysyhteistyöosaston varat ja henkilöstön miinanraivaukseen Afrikassa, sain Yhdistyneiltä Kansakunnilta suur-ristin ja Tihvinäläisen tekojalkakombinaatin lomautetuilta työntekijöiltä lisänimen: *teoissa väkevä*.

Sotilasopetuslaitosten ovet avattiin ja aktiiviset reserviläiset pyydettiin seuraamaan ammattisotilaiden virkaurakursseja. Tuusulanjärven perinteiset tilat palautettiin niiden oikeille omistajille ja sinne perustettiin uudestaan Päälylystökoulu reservin päälylystön ammattitaidosta huolehtimaan. Kävi vielä niin, että opin tiellä olevia tai muuten joutilaita reserviläisiä palkattiin loma-aikoina kantahenkilökunnan kiirettä helpottamaan ja omaa ammattitaitoaan ylläpitämään. Tämä kaikki tapahtui minun toivomuksestani.

Panin myös Pajusen sopimaan maakunnan majureiden kanssa ja päinvastoin.

Tein muitakin mahdottomalta näyttäviä tekoja.

Kehoituksestani Reserviupseerien liittovaltuustoon valittiin vain sellaisia, jotka vielä oikeasti kuuluivat reserviin. Näin se päättikin lähettää minulle sähkeen, jossa vakuutettiin, että liiton puheenjohtajaksi ei valittaisi enää pankinjohtajaa, eikä varsinkaan turkulaista.

Remilitarisoin Ahvenanmaan saaret ja perustin sinne sukellusvenesataman. Alueen nuoret miehet määräsin suorittamaan kansalaisvelvollisuutensa tässä haastavassa aselajissa. Kun ruotsalaiset saattoivat asian YK:n tietoon, lähetti se minulle uuden suur-ristin ja jälkipolvet antoivat minulle lisänimen; *oikeudentekijä*.

Edistin kansainvälistä puolustusyhteistyötä, kotimaista puolustusteollisuutta ja kaikkia muitakin elinkeinoja, kuten olin lukenut historiassa hyvien hallitsijain ennenkin tehneen.

Ja kun sain kaikki hyvään kuntoon, ihmisiin mielisuosion ja hyvän tahdon, luovuin kansalaisten ihmeeksi ja murheeksi diktaattorin virasta ja lähdin Tapiolan lähistöltä ostamalla maapalalle, jossa ammuskelin heittimelläni hamaan kuolemani päivään saakka.

Lopuksi pyysin anteeksi Teiltä, herra Presidentti, suomalaisen pakinataiteen ehkä kaikkein kirkkaimman tähden turmelemisesta.